

Şehrin Tafizi

KONYA **YeniGün** GAZETESİ'NİN
ÜCRETSİZ KÜLTÜR-SANAT İLAVESİDİR

ÇİLT: 4 • SAYI: 15

HAZIRLAYANLAR: SADIK GÖKCE - ANUŞ GÖKCE

1 TEMMUZ 2022 CUMA

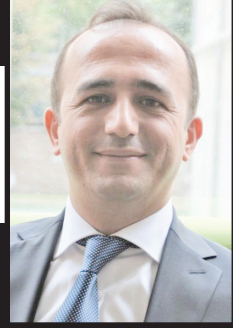

**KONYA
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ**

**KONYA BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ'NİN
KATKILARIYLA**

PEYAMI SAFA ve NECİP FAZIL TARTIŞMASI

KIRMIZI KUYRUKLU UÇURTMA

AHMET
TARHAN

Kuşlar kadar özgürdü... Gövdesini saran pazar poşetinden bozma çeper ne kadar renksiz ve alelade ise; kırmızı kuyruğu ise bir o kadar eşsiz ve göz alıcı bir parlaklığa sahipti. Bulutların arasından belli belirsiz kendini hissettiren güneşe, sakın ve ılık bir meltem eşlik etmekteydi. Parıldayan kırmızı kuyruğu, bulutlar arasından gülücükler saçan güneş, başını okşayan ılık meltem ve hemen yanı başında sakın bir ritimle eşlik eden kırlangçlar kendisine olan güveni artırdı ve cesaretini topladı. Yükseğe daha yükseğe diye Mehmet'e sesleniyordu... Makara her birkaç tur bırakıldığında daha da yukarıya doğru yol alıyor bu durumdan hiç ama hiç şikâyet etmiyordu. Bu döngü yaklaşık on dakika sürdü. Bir noktadan sonra sesini duyurmasının pek de mümkün olmadığını düşünmeye başladı. Çünkü evlerin büyük bir bölümü minik birer kibrit kutularına dönüşmüştü. Kentsel dönüşüm kapsamında yapılan yeni evler ise evin küçük kızı Zeynep'in kule olarak adlandırıldığı minik Legolara... Koca koca ağaçlar sağlıklı beslenme ritüelinin içerisinde her zaman diyet listelerinde yer edinmiş brokolilere benziyordu. Gökyüzünde tek başınaydı. Rüzgârlı havadan istifade kendilerine ziyafet çeken kırlangçlar bile o kadar yükseğe çıkmaya cesaret edememişti...

Hava bir saat öncesini aratır bir hal almıştı. Ağaçlar sağa ve sola doğru eğilmiş hırçınlaşan havaya karşı yapraklarını siper ederek kendilerini korumaya almıştı. Kırlangçlar az önceki aheste uçuşlarını terk edip daha hızlı hareket etmeye başlamışlardı. Bu durum yerde gökte bulunan herkesi çok tedirgin etmişti. Süzülerek müthiş manzaranın tadını çıkaran mağrur duruş yerini telaşa bırakmıştı. Kendisini sahibine bağlayan -evin hanımının artık bobinlerinden yapılan- ip çok gerilmiş adeta rüzgârın uğultusuna ardı sıra eşlik eden bir kemana dönüşmüştü. Rüzgârın şiddetine dayanamayan ana iskeleti oluşturan kamışlardan minik çitirdamalar duyulmaya başladı, kamışları çevreleyen renksiz naylon bir ara savaş esnasında Ortaçağ okçularına kalkan olur gibi şiddetli rüzgâra siper olmak ve onu

engellemek istedi fakat direnemeyeceğini anlayınca vazgeçti. Fırtınanın savurduğu yöne doğru kendisini bıraktı. Mehmet parmaklarına iz yapmaktan öte incitmeye başlayan bobini sarmaya çalışıyor bunun için yanındaki arkadaşlardan destek almaya çalışıyordu. Fakat rüzgâr o kadar şiddetliydi ki bunu defalarca ve çok hızlı bir biçimde yapmasına karşın dakikalar geçtiği halde başarılı olamadı. Yaşananlar adeta gece on ikiden sonra yayımlanan korku filmine dönüşmeye başlamıştı...

Yıllarca Ali ustanın balıkçı teknesinin motoruna eşlik eden türkülerde başrolü kaptırmayan yeşil başlı gövel ördeklere ve gölün hükümdarı senatör balıklarına yuva olmuş, hepsine büyük bir sevgiyle bağlanmıştı. Günün her mevsimi Beyşehir Gölü'nün büyüülü gün batımlarına şahitlik etmişti. Sabahın ilk saatlerinden gün batımına süren rızık mücadelesi sonrasında herkesin akşam yemeği için evine çekildiği saatlerde o mükemmel manzaraların tadını çıkarmıştı. Sabahın erken saatlerinde gün ağarmadan balıkçı teknelerinin ağır aksak çalışan motor sesleriyle vermiş oldukları ekmek kavgasına o da ortak olmuştu. Çiftçilerin sulamada göl suyunu kullanmalarına kış ve ilkbahar mevsiminin de kurak geçmesi eklenince gölde sular çekilmeye başlamıştı. Önce balıklar ardından ise ördekler kendilerini güvende hissetmediklerinden yavaş yavaş onu terk etmeye başlamıştı. Balıkçı tekneleri çok uzaklardan ağır aksak çalışan motor sesleriyle kendilerini duyurmaya çalışıyordu. Sanki hemen ellerini uzatsa dükunabileceğini düşündüğü gölün mükemmel gün batımları da sanki ona yüz çevirmiş gün geçtikte ondan uzaklaşmıştı.

Yine bir gün motor sesiyle uyandı. Fakat bu öncekilerden farklıydı.

Balıkçı teknelerinin motor seslerini yakından biliyordu. Hatta hangi balıkçının kayığı olduğunu teknenin üzerine yazılan isimden ya da renginden değil işittiği motor sesinden kolaylıkla tahmin edebiliyordu. Gölün çekilmesiyle birlikte kenarda kurumaya yüz tutmuş sazlıklar bölge halkının geçim kaynaklarından biriydi. Geçen ay kıyıya yakın arkadaşlarıyla vedalaşmıştı. O dönemde sular bu kadar çekilmediği için O'na dokunulmamıştı. Fakat göl suları çekildikçe sıranın kendisine yaklaştığını düşünmeye başlamıştı. Endişeliydi, çok alıştığı evinden bir bilinmeze doğru yolculuğa çıkacaktı. Kafasını hafifçe kaldırdı. Mavi bir kamyonet gölün kenarında bekliyordu. İstif edilen arkadaşları bir bir kasaya yükleniyordu. Ses dayanılmaz bir noktaya gelmişti. Kulakları sağır edercesine rahatsız eden bu sestən irkilen balıklar, ördekler, kuşlar hepsi bir bir bölgeyi terk etti. Kulaklarını elleriyle korumak istedi, gözlerini kapadı. Sıra ne zaman kendine gelecekti, bilmiyordu. Gözlerini açtı ve pek çok güzelliğine şahitlik ettiği gölü gördü ve...

Yağmur damlaları kuvvetli rüzgâr ile birlikte uçurtmayı bir oraya bir buraya savurmaya başladı. Rensiz çepere ve kırmızı kuyruğa tutunan yağmur damlalarının da etkisiyle uçurtma iyice ağırlaşmıştı. Sahibi metrelerce bobini eline sarmasına ve yere doğru yol alması gerekirken şiddetli fırtına onu daha da uzaklara savurmaya başlamıştı. Gökyüzünün bu kadar hırçın oluşuna gölde de birkaç kez şahitlik etmişti ama fırtına onu ne şiddetle savurursa savursun toprağa bağlı olmak kendisini emniyette hissetmesi için yeterli olmuştu. Şimdi durum biraz farklıydı... İncecik bir iple hayata tutunmak, her gök gürültüsünde göğe daha yakın olmanın verdiği korku, zaman geçtikçe artan yağmur damlalarının yüzünde patlayan birer tokat gibi acı vermesi, kurlangıçların uğultuları... Bobinden çıkan ardı arkası kesilmeyen seslerle ipin her an kopacağı endişesi adeta korku filminde sahnenin kendisine gelmesini bekleyen bir kurban gibi hissetmesine yol açmıştı, daha ne kadar sabredebilecekti bunlara... Fırtına dindiğinde nerede, ne halde ve kiminle olacaktı, tüm doğaya hayat kaynağı olan güneşin pırlıtsını yeniden görebilecek miydi, içini ısıtan ve güven veren

sıcaklığını hissedebilecek miydi?

Uzun süren yolculukta en üstte yer almanın sağladığı avantajla etrafı seyretme fırsatı bulmuştu. Eşsiz renk cümbüşlerini yaşadığı evinden ayrılmış, araba kornaları ve motor sesleri eşliğinde kimi zaman ormanlık kimi zaman kıraç arazilerden geçmişti. Ardından yüklendiği mavi kamyonetin hızı öncesine göre azalmış etrafta tek katlı betonarme ve kerpiç evler belirmişti. Derken büyükçe, kanatlı bir kapı açıldı ve kamyonet içeriye giriş yaptı. Burası hayatının bundan sonrasına yol verecek olan bir duraktı sanki.

Dükkânı Kalfalar Mahallesi ile Uzunharmanlar Mahallesi kesişme noktasında yer alan Yastıkçı Hüseyin Usta, düğün yapacak çiftin sipariş verdiği bir düzine yastık için kolları sıvamıştı. Tedarik edilen kamışlar büyük bir özenle balya haline getiriliyor ardından elekli bir hasırla sarılarak şark odasının oturma düzenine göre verilen ölçüye uygun hale getiriyordu. Evin duvardan duvara ölçüsü mutlaka üç aşağı beş yukarı talep ediliyor, ölçüye göre yastıklardan biri küçük tutularak bütüncül bir dekorasyon sağlanıyordu. Evlenecek çiftlerin mobilya ya da beyaz eşya bakar gibi geldiklerine çok şahit olunmuştu. Yastıklar üzerlerindeki kimi zaman dantel kimi zaman kanaviçeli örtüleriyle şark odası tarzı döşenecek odanın en önemli unsuruordu. Hüseyin Usta, ince işçilik gerektiren ve farklı beğenilere hitap etme zorunluluğu olan bu meşakkatli işten hiç de şikâyetçi değildi.

Hüseyin Usta, Beyşehir'e yolu düştüğünde yer yastığı ve dokumada kullanacağı kargı kamışlarından birkaç balyayı bir küçük mavi kamyonete yükleterek iş yerine getirmişti. Esasında kargı kamışı olarak anılan ve daha çok dokumacılıkta kullanılan bu malzemedən çeşit çeşit ürünler çıkarılmaktaydı. Üstü alüminyum çatı ile örtülü iş yerinin bir köşesine bu kamışlar indirildi.

Derken kapıda kırmızı yanaklı bir çocuk belirdi. Biraz mahcup bir ses tonuyla Hüseyin Usta'ya seslendi. Aralarındaki kısa sohbetten, daha öncesinde -gizlice- uçurtmaları için gelen yan mahalledeki çocuğun ayağının incindiği, sonrasında bir başka çocuğun yangına yol açtığı ve zor kontrol altına alındığına ilişkin bilgiler paylaşmıştı.

Hüseyin Usta, kendisinin haberi olması kaydıyla diledikleri kadar uçurtma için gerekli malzemeyi temin edebileceklerini ifade etti. Kırmızı yanaklı çocuk ve Hüseyin Usta yavaş fakat kendilerinden emin adımlarla en uygun malzemeyi seçme gayretine düşmüşlerdi. Uzaktan minik görünen çocuk, yaklaştıkça kocaman bir deve dönüşmüştü. . .

Mehmet Çarşamba günü yapılan öğretmenler toplantısı nedeniyle okulda kıvrak eğitim yapılmasından yararlanarak her ne kadar sonbahar mevsimine girilmiş olsa da kendini gösteren güneşten cesaret almış ve öğleden sonra arkadaşlarıyla dışarda değerlendirilmeye karar vermişti. Mahalle arkadaşlarıyla ne oynayalım diye düşünürken güneş ile beraber havadaki tatlı esinti can sıkıntılarını ortadan kaldıracak kendi oyuncaklarını yapmalarını kulaklarını fışıldamıştı. Önce bir strateji belirlemeleri gerekmektedir. Hangi malzemeyi nereden temin edeceklerdi. Şimdilerde olduğu gibi rengârenk ve farklı desenlerde hazır uçurtmalar o dönemde pek yaygın değildi, zaten bunun ticaretini yapan da pek yoktu. İş bölümü yapıldı, çocuklardan biri ana gövde ve kuyruk için gereken ip ile naylonu bir diğeri annesinin el işlerinden arta kalan bobinleri getirdi. Uçurtmanın terazisini oluşturacak ve ince işçilik gerektiren kamaşları temin etmek ise Mehmet'e kalmıştı. İstikamet Mehmet için Hüseyin Amcanın yastıkçı dükkânıydı. . .

Mehmet kamaşları temin edip mahalledeki boş araziye ulaştığında diğeri arkadaşının hazır beklediğini gördü. Hemen işe koyuldular. Kamaşlar büyük bir titizlikle maket bıçağı ile üç eşit parçaya ayrıldı. Gövdeyi oluşturacak naylonu ölçüldü, bir miktar daha kısaltılarak son şekli verildi. Ardından iş bölümü devam etti. Mehmet ana gövdede dengeyi kuracak şekilde dizayn etmeye ve iple bunları birbirine sabitlemeye başladı. Diğeri iki arkadaşı ise ana gövde ile orantılı kocaman bir kuyruk yapmaya koyuldular. Düğüm atmadan şerit şeklinde kestikleri okul defterlerini kaplamak için kullandıklarından arta kalan kırmızı naylon kaplık parçalarını iple birleştirdiler. Neredeyse üç metreye yakın bir kuyruk olacaktı. Ana gövde bittiğinde yapıştıncı olmadığı için taş ile ezerek naylonu dengeyi kuracak kamaşların etrafına sabitlediler. Ardından bir iple kırmızı kuyruğu ana

gövdeye bağladılar. Şimdi uçmaya hazırdı, üç kafadar arkadaş eserleriyle gurur duyuyorlardı. . .

Müstakil evlerden kurulu olan mahalledeki pek çok oyunlarına ev sahipliği yapan boş arsa uçurtmalar için çok uygundu. Güneş eşliğindeki esinti ise bu iş için ideal zamanı sunuyordu. Derken havalandı kırmızı kuyruklu uçurtma. Önce bir ev, daha sonra iki ev boyuna ulaştı kısa sürede. Bobin ip sağlamlık hissini veriyor, uçurtmanın kısa sürede bu şekilde yol alışına ise mahir kişilerin elinden çıktığını gösteriyordu. . .

Mehmet ve arkadaşları heyecanla mücadelesini sürdürdü, adeta gemisini fırtınadan korumak için çaba gösteren bir kaptan ve tayfaları gibiydiler. Rüzgârın hızına göre kimi zaman ipi gevşettiler kimi zaman sıkı tuttular. Yarım saatlik mücadele kırmızı yanaklı Mehmet ve arkadaşlarını hayli yormuştu. Birden kara bulutlar arasından güneş belli belirsiz kendini gösterdi. Yağmur eskisi kadar yoğun yağmıyordu hafif bir çisenti halini almaya başladı. Ortalığı kasıp kavuran hırçın rüzgâr ise yerini tatlı bir esintiye bırakmıştı. Güneş belli belirsiz bulutlar arasından kendini tekrar göstermeye başlamıştı, buna eşlik eden ise mahalleyi kuşatan rengârenk gökkuşağıydı. Mehmet ve arkadaşları her şeyin yoluna girdiğini müjdeleyen bu görsel şölen sonrası derin bir oh çekerek hızla bobini makaraya sardılar, kırmızı kuyruklu uçurtmalarını sağ salım aşağıya indirdiler. Üç kafadar arkadaş, hayatlarının en önemli tecrübelerinden birini yaşamışlardı. Uçurtmaları biraz zarar görmüştü. Endişeli gözlerle kamaşları saran naylondaki delikleri süzdüler. Tüm parçalarını bir bir incelediler, uçurtmanın dengesini sağlayan kamaşlardan biri kırılmıştı ve yağmurdan mıdır bilinmez tam kırılan yerde birkaç damla su bulunmaktaydı. Hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı, onarmaları mümkün olmayan bir çatlaktı, yeniden ayağa kaldırırlar mıydı bilinmez, eli kolu incinmiş bir canlı gibi hürmet ettiler, kırmızı kuyruklu uçurtmaya. Kırmızı kuyruklu uçurtma, bir sonraki maceraya kadar Mehmetlerin müstakil evlerinin kiler olarak kullandıkları bodrumunda yerini aldı. Beyşehir gölünün dünya harikalarından biri olan gün batımı yerini ancak bir şey ihtiyaç olduğunda kapısı açılarak aydınlanan kilere bırakmıştı. . .